

[Ingomar Petersen.]

beboere, som ville modtage boligsikringsydelse, ville komme til at betale en egen udgift til bolig, som procentvis af deres husstandsindkomst nu var mindre end efter den gamle lov. Man havde efter vor formening opnået et tilfredsstillende resultat.

Fra ministeriets side kalkulerede man de samlede offentlige udgifter til imellem 590 og 690 mill. kr., altså en meget, meget stor usikkerhedsfaktor. Og hvad skete der så? Jo, en nordjysk kommune opdagede pludselig, at der ved den årlige omberegning af boligsikringsydelse ville fremkomme en besparelse på kommunens udgifter i forhold til det budgetterede. Omberegningen sker jo årligt, fordi boligtagernes indtægt i det forløbne år er steget væsentligt. Da man ikke sådan var vant til, at der i disse tider fremkommer besparelser på de offentlige udgifter — det mest almindelige er jo desværre det modsatte — ja, så vurderede man i kommunen: så må der være noget galt. Stor presseomtale, andre kommuner vurderer på den samme måde, at der må da være noget galt, når der fremkommer en besparelse.

Det er naturligvis ikke rart at skulle betale mere i husleje end sidste år, selv om éns indtægt er steget væsentligt, og der protesteres naturligvis. Pressionsgrupper går i aktion — det er jo ved at blive en dagligdags begivenhed. Folketingets boligudvalg kræves indkaldt. Man drøfter indgående ministeriets og andres beregninger, og resultatet: boligministeren fremkommer med forskellige forslag til ændringer af den for så kort tid siden, i juni, vedtagne lov. Det er jo noget helt nyt, at et lovforslag tilsyneladende viser sig at blive billigere end forudsat ved lovens vedtagelse. Så må der vist hellere fremsættes et forslag om ændring af loven, så de kalkulerede udgiftsbeløb kan blive brugt. Dette forslag, fremsat af boligministeren, er nu til anden behandling her i tinget, og ministeren vil gerne have det vedtaget ved en tredjebehandling allerede i dag.

Den omstændighed, at ydelserne til boligsikring viser sig ikke at blive fuldt så store som i sin tid anslået, er i sig selv ikke et grundlag for at ændre loven. Dette må slås fast med syvtommersøm. Beregninger i forbindelse med forslaget viser også ganske

klart, at den procentuelle andel af husstandens indkomst, som husstanden skal anvende til egen betaling af leje, nu bliver en smule mindre i næsten alle tilfælde i forhold til den i juni vedtagne lov. Boligministeren dokumenterer selv dette i det til lovforslaget hørende bilag.

At argumentere med, at den samlede merudgift ikke skønnes at ville overstige 80 mill. kr., og at dette ikke vil medføre en fordyrelse af boligsikringsordningen i forhold til udgiftsforudsætningerne ved lovændringen i juni, er egentlig en højst besynderlig argumentation af boligministeren i en tid, hvor regeringen har ikke så få besværligheder med at finde tilstrækkelig mange besparelser til en tiltrængt skattenedsættelse. Det er jo egentlig højst mærkværdigt, at tinget i dag, tirsdag, skal tage stilling til en yderligere offentlig udgift på omkring 80 mill. kr., når partierne inden fredag leder med lys og lygte efter besparelser. Størsteparten af medlemmerne i højre side af salen vil gerne medvirke til besparelser ved at fastholde den forventede besparelse på 50 mill. kr., og medlemmerne i venstre side af salen med regeringen i spidsen vil yderligere give 80 mill. kr. ud.

Forskellen mellem at spare 50 mill. kr. og give 80 mill. kr. ud er immervæk 130 mill. kr., og det er efter vor formening ikke ansvarlig økonomisk politik at øse yderligere penge ud af de offentlige kasser til en boligsikring, som alle skatteydere selv er med til at betale — ja, selv de, som modtager denne hjælp til huslejen, er jo også med til at betale over skatten til kommune og stat. Få dage før man måske får en skatteomlægning, som kan medføre en ændring af boligsikringsloven som forudsat ved lovens vedtagelse, idet loven skulle tages op til fornyet vurdering i den kommende folketingssamling, altså her i efteråret, kan det da ikke være rimeligt at foretage de af boligministeren foreslåede ændringer. Tidspunktet for færdigbehandlingen af denne sag i dag er det dårligst tænkelige tidspunkt.

Bendix (KF):

Hvis dette havde drejet sig om, at boligministeren og folketinget havde regnet en 25-40 pct. galt på boligsikringen på årsbasis, så kunne det have motiveret en ændring af boligsikringsloven på nuværende tidspunkt,